

Homilie Kerst
25 december 2021

Joh.1, 1 – 18

Dierbare broeders en zusters in onze pasgeboren Heer Jezus Christus,

Er zijn korte zinnen en er zijn lange zinnen. Een korte zin, bijvoorbeeld, is: 'ik wens u een zalig Kerstfeest'. Een lange zin, een heel lange zin, bijvoorbeeld, is het gesprek dat God met ons, met deze mensheid is aangegaan. Een gesprek, een zin, die begon al voor de schepping van de wereld, die zich heeft uitgedrukt in de schepping van de wereld, in de roeping van Israël. In woorden, daden, in heel lange reeks profeten, koningen, priesters.

De brief aan de Hebreëën omschrijft het ook in een lange zin; 'Nadat God eertijds vele malen en op velerlei wijzen tot onze Vaderen gesproken had door de Profeten, heeft Hij nu, op het einde der tijden, tot ons gesproken door de Zoon'. Maar het is eigen aan een zin, dat kunnen wij voortdurend constateren, het is eigen aan een zin, aan een uitspraak, dat we moeten wachten totdat de zin af is, totdat het laatste woord gezegd is. En het laatste woord van God's zin is het laatste woord in Zijn Zoon; 'Heeft Hij nu op het einde tot ons gesproken door de Zoon'. Door het laatste woord wordt de zin pas afgemaakt en krijgt de zin pas zin, het laatste woord geeft de zin, is de zin, van het geheel. Het laatste woord van een zin,- maar wij beginnen een zin nadat wij eerst daarover nagedacht hebben. En wij beginnen die zin uit te spreken tot aan het laatste woord. Maar wat we in het begin gedacht hebben, dat komt tot het einde tot verwezelijking.

'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God' en dit eerste woord, allereerste woord, is het laatste woord. In het laatste woord blijkt de zin die God in de zin had vanaf het alleereerste begin. Vanaf het allereerste begin heeft Hij, sprekende, zijn bedoeling met ons langzamerhand ontvouwd tot aan het laatste woord. En zijn bedoeling met ons was dat Hij ons wilde laten delen in Zijn eigen leven. Door het laatste woord van God, dat tegelijkertijd het allereerste woord is, kijken wij als het ware terug tot in de diepste van Gods'eigen Wezen. Enige dagen geleden kwam er een bericht over een enorme ontdekking: een telescoop die tot in het diepste van het heelal en bijna tot voorbij de Big Bang had kunnen kijken, 13 miljard jaren meer. Geweldig dat wij zo diep in het verleden kunnen terugkijken, maar vanuit het laatste woord dat God ons gezegd heeft, kijken wij zelfs terug tot in het diepste wezen van God zelf. Wij kijken terug tot aan het aller-, allereerste begin tot voor het begin tot wat er in God zelf is, Zijn bedoeling met ons, Zijn bedoeling om ons in Zijn leven op te nemen, om ons de mogelijkheid te geven Hem in ons leven op te nemen.

Jezus, het laatste woord, laat ons zien wat God ons wil geven, Hij wil ons leven geven, in Hem was leven, Hij wil ons licht geven, het leven was het licht van de mensen, dat iedere mens verlicht. Hij wil ons genade, waarheid geven, trouw,

absolute zekerheid. Heel deze zin van God, deze lange zin van zijn gesprek met ons mensen is één langgerekte uitnodiging aan ons, een uitnodiging om te ontvangen, om te aanvaardden, want aan allen die Hem zullen aanvaardden aan hen die Zijn Naam, in zijn laatste woord geloven, geeft Hij het vermogen kinderen van God te worden. Hoe aanvaarden wij dit laatste woord? Door te luisteren? Ja. Door het in ons op te nemen? Ja. Maar vooral door het méé uit te spreken, door het ons eigen te maken, door die zin van God na te zeggen. Ja, dit is het laatste woord, dit is het allereerste woord, dit is de zin van de geschiedenis, dit is de zin van mijn leven, er is geen andere zin dan deze, zonder dit laatste woord blijft alles in de lucht hangen. Blijft heel de wereldgeschiedenis, blijft mijn leven in de lucht hangen en met het laatste woord wordt het vastgemaakt aan het allereerste begin. Aan de laatste diepte, aan de laatste trouw. Maar het woord uitspreken, Gods'eigen zin mee uitspreken, betekent ook dat wij diezelfde weg zullen gaan. En we weten wat Gods 'zin', Gods bedoeling was en hoe Hij geleefd heeft, hoe dit laatste woord geklonken heeft. Wij weten dat dit laatste woord geklonken heeft aan het kruis en in de verrijzenis. Wanneer wij deze dialoog van God met ons werkelijk zullen nazeggen, dan zal ons leven diezelfde weg gaan; over het kruis, naar de verrijzenis, de complete verheerlijking van ons mens-zijn in de schoot van de Allerheiligste Drievuldigheid. Dat is het laatste woord wat Kerstmis ons te zeggen heeft, een woord dat wij in stilte ontvangen en in de diepste stilte van God zelf aanbidden. Amen